„БРАНИК“ ИЗЛАЗИ
на целом табаку
уторником, четвртком и суботом.

Претплата и огласи
шаљу се на администрацију,
а рукописи
уредништву „Браника у Нови Сад.

Уредништво и администрација „Браника“ налази се у кући г. Л. Дунђерског, у дунавској улици бр. 15

Рукописи се не враћају

БРАНИК

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ СЛОБОДОУМНЕ СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕ „БРАНИКУ“:
на годину: ф. 12 или 30 дин.
на по године: ф. 6 или 15 дин.
на четврт године: ф. 3 или 7½ дин.

Поједини бројеви стају 10 нов.

ОГЛАСИ
рачунају се 6 нов. од реда ситних слова
За жиг се плаћа сваки пут 30 нов.

Број 106. *У Новом Саду, у уторак 9. (21.) септембра 1897.* Година XIII.

Нови „курз“ у нашој автономији.

(Глас из угарске престонице.)

△ **Будимпешта**, 5. септембра 1897.

Кад је кнез Бизмарк пао, онда је цар Виљем, да умири узбуркано јавно мњење немачко рекао: „Немачка политика није се променила, само се променио курз“. Та изрека од тог времена одомаћила се и у политици, те кад се „швенкује“, кад се промени тактика, онда се каже: наступио је други курз. Ово је узето из језика морнара, који кажу, кад се промене правац пловљења, променио се курз. И угарска влада као да је „променила курз“ у борби против наше народно-црквене автономије, и на те појаве хоћу да обратим пажњу читалаца вашег листа.

У очи и за време сабора претило се тиме, ако сабор не прихвати јединствени штатут, да ће га влада окројисати. Ми у то нисмо никад веровали. Једна назовиуставна влада никад се не може лаћати тако одвратних мера. Али било је и других разлога. Из обзира према намерама наше монархије на Истоку, таки нападаји на цркву били би одвратни. Но било је и разлога унутрашње политике. То је политика банова, која се данас ослања на Србе и на силу. Огорчење је у Хрвата све веће; сад само треба огорчити Србе, па је ђаво готов. Познато је, да се Срби приликом избора не боје силе, кад хоће да иду на „леву страну“. Октројка у нашој народно-црквеној автономији без сумње би огорчила и отерала би цео српски народ у Троједници у опозициони логор. Непромишљено би дакле било изазивати. С тога би се влада са своје стране тешко решила на октројку.

Међутим и то се види, да она у истину хоће да „уреди“ нашу автономију — на нашу штету! Сабору се претило, гладило се, не иде; посланици неће да буду џелати народно-црквене автономије. Мука жива, шта да се ради, и после сабора дошли су на један чудан излазак.

По свој прилици за 10 дана биће конференција код Патријарха. Овде томе нико не приписује важности, јер се нико не нада успеху. Међутим ви тамо доле немојте мислити, да ће на томе остати. Влада је променила сад „курз“ своје политике. Хоће да је ванредно мудра, па да једним ударом убије две муве: Решила је, да позове синод, према „епископалном карактеру цркве“, да он уреди нашу автономију. Видите, како се брат Калвин лепо брине за православље и за карактер наше цркве!

Знам, да ви на ово дрмате главом. Али је тако. На томе се озбиљно ради.

Да-ли ће наши архијереји толико дубоко пасти, да буду крвави џелати наше автономије, то је друга ствар. О томе нећу ја да пишем. Али таки поступак био би и опет незаконит, и то би била октројка, незаконито решење спора. То је јасно као оно сунце.

По нашем саборском устројству, нарочито у §§. 18. 19. и 20. јасно је назначено, шта спада у делокруг сабора. Ту је и јасно назначено, шта треба урадити „са преслушањем архијерејског синода“. То је тако јасно, да никаквој сумњи не подлежи. Синод није властан у спољној управи ништа против воље сабора стварати. Али не само то, него није истина, ни да би то одговарало карактеру цркве. Епископални карактер цркве односи се на унутрашњу управу цркве. Спољне послове чак и у цариградској патријаршији отправљају световњаци.

Да Банфи жели, да извуче своја леђа, видело се и у будимпештанској конференцији из речи његових и г. Дардаја, које речи нису продрле у јавност. Они су рекли: „Немамо ништа ни против вашег изборног реда. Да се изборни ред мења, то је захтев ваше више јерархије. Ако она одустане од свог захтева, ми пристајемо“. Ово је бар јасно.

Наравно Банфи мисли, да је женијално измислио. Он се заклонио, а архијереји нека изиђу на позорницу — вика и борба народна нека се окрене против њих. Банфи би тако постигао, што је хтео, не би загазио сам у незаконитост, а за његове послове — одговарали би српски архијереји.

После таког удара борба би била огорчена, страшна, којој се не би могао догледати крај. Да-ли ће наши архијереји хтети, да за Банфија ваде кестење из ватре? Видећемо!

Једно само немојте веровати, да је угарска влада сустала, или да се тргла. Она је претрпела пораз, али ће продужити свој ужи правац у нашој народно-црквеној автономији.

Нови Сад, 8. септембра 1897.

— **Румунски народно-црквени сабор.** Митрополит румунски Мирон Роман разаслао је народним заступницима позиве за румунски народно-црквени сабор, који ће се састати 1. (13.) октобра о. г. Наша једноверна браћа Румуни мирно уживају своју автономију, а благодарећи родољубљу и увиђавности њихове јерархије, која чврсто држи са својим народом, влада не може да барата у њиховим народно-црквеним пословима. Колика је грдна разлика између румунске и наше јерархије! Код Румуна нема „каноничких препрека“, какве је за нас измислио један наш епископ, већ народ румунски врши своју автономију; румунској вишој јерархији установе румунског народа нису „неканоничне“, као нашој што су установе српскога народа „неканоничне“. Кад упоредимо држање румунске и наше јерархије, онда се тек види, како ми жалосно стојимо с нашом јерархијом.

— **Мађарска штампа о конференцијама Срба код Банфија.** Опозициона штампа мађарска, говорећи о конференцијама Срба код министра-председника барона Банфија, сви се слажу у томе, да закон, којим је гарантована српска народно-црквена автономија, треба поштовати. Чак и кошутов „Еђетиртиш“, који је иначе велики непријатељ немађарским народностима, не одобрава поступак Банфијев према Србима и њиховој народно-црквеној автономији. Између осталога пише тај лист ово:

„Две конференције у ствари источно-православног црквеног конгреса нису ни из далека уродиле оним плодом, коме се Банфи надао. Радикали и либерали су одрешито изјавили, да ће се само тако упустити у претрес органичног статута, ако на конгресу могу посвршавати и остале ствари. Под тим се дабогме у првом реду има разумети избор саборског одбора, а нарочито, да дневни ред сабору не одређује нико други него сабор. Но министар председник изјавио је, да на то никако не ће да пристане. Па, пошто ја на сабору радикално-либеларна странка у великој већини, то је већ после прве конференције било јасно, да покушај поравнања, који је учинио министар-председник неће поћи за руком. О томе се влада после друге конференције још боље уверила, јер су у тој конференцији били сами умерењаци. Ти су много попустљивији, и од свег срца би ради, да се прими јединствени статут, па и опет су били приморани да замоле министра председника, да влада не сврће с пута законитости и да се чува октројака. И пошто су духови веома узрујани, не држе да је згодно време, да се сада јединствени статут узме у претрес. Пребацили су министру председнику, да је највише он крив што су автономаши пали о изборима и што радикали и либерали у њему немају вере, јер је у својој саборској беседи IX. зак. чл. од год. 1868. назвао политичком погрешком. Банфи се до душе потрудио, да протумачи ту изјаву своју али је вероватно, да му тиме не ће поћи за руком, да уклони неповерење бар радикала и либерала, а ови су и по самом признању главног говорника автономаша на дуго време осигурали себи већину у сабору. При таком стању ствари једва ће преостати друго, него да влада распусти сабор и одржи status quo, осим, ако Банфи не испуни ону претњу, да ће ствари српске цркве другим путем и начином уредити. Но је ли та његова намера у овим приликама тактична и умесна, то је питање, које треба још веома добро промислити. Ако је икада требало, то свакако у овом случају треба пред очима задржати изреку caveant consules, јер нема ни најмање потребе, да једну врло угледну народност ове државе преухитреним расположењима, на дуго доба огорчимо, или шта више, још да је и непријатељем својим чинимо.“

Политички преглед.

— Између **Русије и Јапана** као да се спрема сукоб. Од последњега рата са Кином Јапанци силом хоће да се утврде на азијском копну. Познато је, да је у симоносечком миру, који је склопљен између Кине и Јапана, зајамчена независност краљевине Кореје. Али Јапанцима веома расту зазубице на Кореју и труде се, да тамо утврде свој утицај. Тако су Јапанци у Чемулпу установили нарочиту жандармерију, чију су власт проширили и на пристаниште, у које често долазе руски ратни и трговачки бродови. У другим пристанишним варошима су Јапанци опет накуповали много земљишта, на коме зидају касарне. У пристаништу Пе-нангу је један јапански ратни брод искрцао војску под изговором, да одрже угрожени јавни мир. Због много сличних случајева, који се сасвим косе са симоносечким погодбама, руска влада је упутила свога заступника у Токију, да упозори јапанску владу, нека строго респектује тачке симоносечког уговора односно, нека се купи из Кореје.

— **Француска.** Из Париза јављају: Председник Фор помиловао је, поводом свог бављења у Русији, 463 разних осуђеника. — Председник Фор приредио је 1. ов. м. у Елисеју у почаст Сијамског краља свечан ручак. Били су присутни сви министри. Председник напио је краљу здравицу и изјавио своју радост, што је краљ посетио Француску и пожелео је њему и његовој земљи сваки напредак. Краљ се захвалио топлим речима на дочеку и рече: „Врло се радујем, што ми је пружена прилика, да могу Француској дати доказа мојих пријатељских осећаја, којих чистоту можете опробати за време док се будем бавио међу вама“. Краљ је одликовао председника Фора орденом сијамске круне са жутом врпцом, који се даје само владарима. Изјавио је, да кад сврши своје путовање по Енглеској, да ће се инкогнито вратити опет у Париз и остати неколико дана.

Новости из места и из народа.

Нови Сад, 8. септембра 1897.

— **Парастос.** У суботу у 11 сах. пре подне одржан је у овдашњој саборној цркви парастос пок. Емилци Перовићевој рођ. Славнићевој. На парастосу било је доста овдашње интелигенције, која је својим присуством на парастосу изразила своје саучешће у тузи, која је ојађену матер и сроднике постигла смрћу Емилкином.

— **Богословско књижевно друштво „Слога“ у Ср. Карловцима** на својој VIII. редовној седници, држаној 10. (23.) јула, конституисало се овако: Председник: В. М. Јовановић, богослов IV. год.; Потпредседник: Милорад Мијатовић, богослов III. г.; I. иеровођа Н. Чопорда, богослов IV. г.; II. перовођа: Никола Мидић, богослов III. год.; Благајник: Максим Николић, богослов III. год.; Књижничар: Павле Недељковић, богослов II. године.

— **Приморски Срби и пренос Вукових костију.** Др. Игњат Бакотић, председник одбора српске странке у Приморју, послао је „Дубровнику“ и „Српском Гласу“ проглас, у коме се Срби и Српкиње позивају, да дају прилоге, како би се могао купити сребрн венац, који ће се положити на гроб Вука Караџића, кад му се кости пренесу у Београд.

— **Снижена казна.** Из Сарајева јављају, да је врховни суд снизио казну Пери Дрљачи, познатом српском родољубу, са три године робије на 14 дана затвора. Дрљачу одавно гони Калаји и дуго је неиспитан морао да чами у истражном затвору.

— **Претрес хајдуку Бркићу.** Из Чачка јављају 4. септ. ово: Јутрос је отпочео претрес оптуженим хајдуцима Бркићу, Сими и осталима. Свега је оптужено 96 особа, које су починиле 103 злочина, махом разбојништава, убистава и јатаковања. На суду са појавило 158 приватних тужилаца, махом оних, који су опљачкани и мучеви, међу њима 5 свештеника и десетак удовица, чије су мужеве хајдуци побили. Хајдуци су, по тужбама, опљачкали само у готовом новцу преко 250 хиљада динара. Оптуженим хајдуцима и јатацима суди порота.

Новости са стране.

— **Италијански краљ и козаци.** „Уралски војнички гласник“ јавља, да су за време абисинско-талијанског рата случајно била на бојишту четири руска козака. Они су с необичним самопрегоревањем помагали рањеним Талијанцима и Абисинцима. О овоме је био извештен и талијански краљ, и он одликује козаке орденима и уз то сваком пошље по једну лепу пушку. Овај краљев дар стигао је у Одесу, одакле ће се послати козацима у њихову команду.

— **Покољ у Америци.** У Пенсилванији десио се грозан случај, који слободној Америци ни мало на част не служи, ако се потврди истинитост свих појединости, које се сада по Европи проносе. По најновијим гласовима ствар је у овоме: У Хазлетону објавили су страјк рударски раденици; 250 од тих радника упутили су се у Летимер, да и тамошње раднике покрену на страјк Близу рудника изађе им на сусрет полицајац Мартин са 90 наоружаних грађана. Мартин заповеди радницима да стану и да се одмах разиђу. Велика већина тих радника били су странци, који нису ни разумели шта им се заповеда, него опколе полицајца да би се с њим обавестили. Радници нису имали никаква оружја. Мартин се извуче из гомиле, па заповеди својим људима да пуцају у збијену гомилу радника. Десетинама је мртвих и рањених попадало, а остали су се разбегли. При свем том Мартин је заповедио својим људима да још једном опале за радницима у бегству. Мартин се сад правда, да је био у опасности, те да је ради одбране пуцао. Влада је наредила да се полицајац Мартин притвори и сви они који су на раднике пуцали; извесно је, да ће државе, чији су грађани или они побијени радници, протестовати код владе Савезних држава и тражити оштету за породице погинулих.

— **Војвоткиња Кановас.** Шпањолски службени лист доноси указ краљице-регентиње, којим се даје наслов војвоткињи удовици бившег министра-председника Кановаса дел Кастиљо, кога је, како је познато, убио анархиста Анђиолило.

— **Немачка ратна каса.** Пре кратког времена прегледала је нарочита комисија немачку ратну касу. Немачка ратна каса има готовог новца 120 милијона марака у злату. Овај грдан новац лежи у тврђави Шпандави у једној кули. Новац је овако смештен. Хиљада гвоздених сандука леже у кули један на други наслагани. Сваки сандук подељен је у 12 одељака, а у сваком је одељку по једна кеса са 10.000 марака. Преглед касе овако се врши: Неколико тобџија —

који за овај посао добијају по 5 марака — дижу и отварају ове сандуке. Комисија отвара без реда неколико кеса и пребројава њихову садржину, а остале премерава. Сандуци, који су пломбама затворени, такође се отварају и кесе у њима пребројавају. Цео овај рад ставља се на протокол. Ова се ратна каса на овај начин чува: У тврђаву имају приступа само они, који имају дозволе од познатих високих личности. Пред уласком у кулу стоји дању и ноћу стража. Сваког дана у 12 часова дежурни официр са једним наредником, који носи фењер, улази у кулу и прегледа тачно све њене зидове и темеље.

☛ Због празника Мале Госпојине данашњи број нашег листа излази на по табака.

НОВИЈЕ.

Цариград, 7. Септембра. Уговор о прелиминарима мира између Турске и Грчке потписан је јуче после подне.

Скопље, 7. септембра. Арнаути су присилили вицегувернере призренског и приштинског, да одступе са својих места.

ТЕЛЕГРАМИ

уредништву „Браника“.

Будимпешта, 8. септембра. Варош је свуда окићена и спремна да дочека немачког цара Виљема II., који је данас стигао овамо. На уласку у Керепешку улицу подигнут је монументалан славолук и од бронзе саливен гениј, који стоји на белом постаменту и пружа златан венац царском госту. На Франц-Јосифову тргу пред ланчаним мостом подигнута је статуа Хунгарије, која цару пружа маслинову гранчицу.

Још рано ујутру искупила се силна светина у улицама, којима ће цар проћи. Целим путем од станице до краљевског двора повукао је шпалир овдашњи гарнизон. Иза тог шпалира гурало се хиљадама радозналих гледалаца. Око $^1/_2$10 сах. објавише 24 топовска пуцња, да је засебни дворски влак царев стигао на станицу Келенфелд. На станици у Будимпешти искупили се међутим надвојводе, угарски министри са министром-председником Банфијем на челу, подмаршал, који је додељен корпусној команди, војнички станични командант, велики жупан пештанске жупаније, велики капетан варошки Бела Руднаји, градоначеоник Маркуш и т. д. На скоро затим стигао је на станицу и Његово Величанство цар и краљ Фрања Јосиф, кога је народ одушевљено поздрављао. Неколико минута пре 10 сах. опет загрмеше топови са цитаделе, јављајући, да се приближује дворски воз немачкога цара и наскоро воз уђе у станицу.

Њихова Величанства седоше затим у дворска кола, те се уз бурне усклике народне одвезоше у будимски двор, где је владаре дочекао врховни дворски маршал, затим угарски маршал гроф Људевит Апоњи. Надвојвоткиње су чекале владаре на степеницама доње палате. У белој дворници се искупили министар иностраних дела гроф Голуховски, угарски заставници и свита. Њихова Величанства и двор отишли су затим у плаву дворницу, где су приказали они, који су дошли на пријем.

Будимпешта, 8. септембра. Осим поменутих личности искупили се на станици за дочек немачкога цара генералитет, затим немачки посланик у Бечу гроф Ботo Ајленбург, будимпештански немачки конзул принц Ратибор са супругом, аустро-угарски посланик у Берлину Сеђењи-Марић, шеф грађанског кабинета генерал Ханке, посланик Билов. Око $^1/_2$ 10 сах. стигао је надвојвода Фрања Фердинанд од Есте и Јосиф у униформама својих немачких уланских пуковнија, надвојвода Отон у униформи своје баварске хусарске пуковније, надвојвода Јосиф Аугустин у аустро-угарској драгунској униформи. У $^3/_4$10 сах. дошао је Њ. В. цар и краљ, који је имао на себи пруску маршалску униформу са лентом ордена Црног Орла, а у пратњи му беху генерал-ађутант гроф Пар, крилни ађутант гроф Алберти-Поја. При доласку је краљ бурно поздрављен. Краљ је на станици ословио министра-председника барона Банфија, министра унутрашњих дела Перцела, више пруских достојанственика, па је онда прегледао почасну компанију. Наскоро топовско пуцање објави, да долази дворски влак немачког цара и кроз неколико минута овај стиже. Присутни су дочекали цара са усклицима „éljen!“ Почасној компанији, коју је дала ц. и кр. 32. пешачка пуковнија Марије Терезије, командовано је на почаст, музика је свирала немачку химну а застава се поклонила. Цар Виљем II. је стојао на прозору вагонском и салутирао је. Кад је влак стао, цар Виљем, који је имао на себи униформу своје аустро-угарске хусарске пуковније са великим крстом св. Стеванова реда, скочи са воза. Њ. В. цар и краљ Фрања Јосиф похита на сусрет свом госту и владари се загрлише и дваред пољубише. Њихова Величанства прегледаше затим почасну компанију, којом је командовао капетан Шпиндлер. Цар Виљем поздрави присутне надвојводе, а затим је Њ. В. цар и краљ приказао високом госту угарске министре и остале достојанственике, с којима се немачки цар руковао.

Затим Њихова Воличанства, праћени осталом господом, изиђоше из станице; владари седоше на парадна дворска кола, запрегнута са пет коња à la Daumont. Уз бурне усклике народне и топовску пуцњаву кренуше се владари у будимски двор, а уз то су непрестано свирале војничке музике, добоши су лупали, а кроз то чуло се трештање артилеријских и коњичких труба. Иза кола, у којима су седели владари, долазише низ кола, у којима сеђаху надвојводе, свита, министри. На одушевљене поздраве народне оба су владара, цар Виљем очито дирнут, пријатељски опоздрављала.

У двору је владаре дочекао врховни маршал Лихтенштајн и дворски маршал гроф Људевит Апоњи, које је наш владар приказао цару Виљему. На степеницама дочекаше владаре надвојвоткиње Марија Јозефа, Клотилда и Августа, које је цар Виљем најсрдачније поздравио.

После подне је немачки цар разгледао варош и њене знаменитости и возао се на подземној железници до животињске баште и онда се вратио натраг у двор. У 5 сах. после подне био је ручак у ужем кругу. Вечерас у $^1/_2$ 9 сах. биће у двору вечерња забава.

Трговина.

Нови Сад, 8. септембра 1897.

Цена храни је данас на нашој пијаци била ова: жито прве каквоће 12 ф. 20 н., друге каквоће 11 ф. 60 н., зоб 5 ф. 60—70 н., кукуруз 5 ф., 10 н., јечам 5 ф. 80—90 н., пасуљ бели 7 ф. 20 н., жути 6 ф. 20 н., проја 4 ф 20 н., Репица 7 ф. 50 н. Све од 100 кгр.

—

Течај вредности новаца на берзи у Будим-Пешти 8. септембра 1897.

Ц. кр. дукати (нови)	5 ф. 66 н.
„ „ „ (стари)	5 ф. 64 н.
Дукати од 20 франака	9 ф. 53[5] н.

†

Јавна захвала.

Сима онима, који су нам било лично било пак писмено своје саучешће за нашим никад непрежаљеним и милим покојником

ПЕТРОМ ГРИГОРИЈЕВИЋЕМ

поч. протојерејем и парохом деспот ст. иванским

изразили, нека је овим путем изречена најтоплија захвалност.

Исто тако хвала и свима г. г. присутним свештеницима а понаособ г. Милану Ћирићу окружном проти новосадском, Арсенију Григоријевићу пароху бегечком, Ђорђу Добројевићу пароху пивничком, Љубомиру Кићанском пароху кулпинском, Димитрију Лазићу пароху товаришком, Душану Марковићу пароху врбашком, Тодору Поповићу пароху силбашком, Милану Стоји пароху старо-шовском, Милутину Гавриловићу пароху сомборском, Петру Костићу пароху футошком и Душану Јаблановићу свештенику паланачком, који се уједно од драгог нам покојника са пуним утехе говором опростио — Уједно хвала г. г. учитељима.

Најпосле нека је хвала и онима грађанима без разлике вере и народности, који су се у знак поштовања према покојнику при укопу искупили и тиме последњу почаст нашем милом покојнику одали.

У Деспот Ст. Ивану, 8. (20.) септембра 1897.

Ожалошћена породица

Григоријевић.

Огласи.

ЗА ДУВАНЦИЈЕ!

Заштитни и за познавање знак: човек са наочарима, који пуши на цигаретлу.

„КЛУБ“, најчистији, најтањи и опет најјачи папир за цигаретле.

САСВИМ БЕЗ ГЛИЦЕРИНА.

Може се добити на сваком месту и то у патентираном завоју по 3 н. Обичан завој **(Club-exquisit)** 2 нов.

Примедба. Од истог папира готове се и омиљени **клубски омотачи**. 88 76—90

600. szám 1897. 362 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a titeli kir. járásbiróság 5562/1897. számu végzése által Dobanovacski Jovan pétervári lakos javára Dobanovácski Vásza, Jován és Pája kátyi lakosok ellen 700 frt. tőke, ennel 1896. évi szeptember hó 15 napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 77 frt. 13 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag foglalt és 1312 frt. becsült kocsi lovak, ökrök, disznók és kukuriczából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 5043. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely szinén, vagyis alperes lakásán Kátyon leendő eszközlésére 1897-ik évi szeptember hó 27-ik napjának délután 2 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Titelen, 1897-ik évi szeptember hó 12 napján.

Vigh
kir. bir. végrehajtó.

437. szám 1897. 361 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a titeli kir. járásbiróság 4592. számu végzése által a titeli I. tkpénztár részvénytársaság néh. Kollmber Mária és Alexandrina titeli lakosok ellen 50 frt. tőke, ennek 1897. évi január hó 10 napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 40 frt. 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag felül foglalt és 579 frt. 85 kr. becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 4715/1897. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis alperesek lakásán Titelen leendő eszközlésére 1897. év szeptember hó 25-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Titelen, 1897. évi szeptember hó 12. én.

Vigh,
kir. bir. végrehajtó.

Ad III. C. 193/141. ex 1897.

Стечај.

Ради попуњења једног наставничког места у српској вишој девојачкој школи панчевачкој за математику и природне науке овим се расписује стечај на које место могу компетовати они Срби и Српкиње, који су оспособљени за наставу у грађанским школама.

Стеченици имају крсним листом, сведоџбом о моралном владању, сведоџбом о оспособљењу и евентуално о досадашњем службовању снабдевене молбенице своје поднети непосредно срп. прав. нар. школском савету најдаље до 1. (13.) октобра 1897. год.

Са истим местом скопчана плата установљена је у смислу §. 7. уредбе за српске више девојачке школе за редовна учитеља са 800 фор. а за редовну учитељицу са 600 фор. годишње и 10% исте плате у име станарине.

Из седнице срп. прав. нар. школског савета, држане у Карловцима 18. (30) августа 1897.

Председништво
срп. прав. нар. школског савета

350 3—3

За моју шпецерајску и памучарску радњу требам 2 спомоћника, који говоре српски, немачки и мађарски.

Вични продаји памука имају првенство, а ступање може бити и одмах.

Такођер требам и једног шегрта или практиканта.

У Земуну, 3. (15.) септембра 1897.

354 2—3 **Стеван П. Крецул**

Најновији и најбољи је

ЕДИСОН

цигаретнпапир и хилзна,

која све досадање фабрикате у каквоћи и финоћи надмашује. 307 5—30

ВАЖНО ЗА ВИНОГРАДАРЕ!

Код потписаног може се добити како у малом за баште, тако и у великом за винограде, добро примљених чврсто сраслих и јако развијених

КАЛАМЉЕНИХ ЛОЗА.

Ове су накаламљене на двогодишњим американским прпољцима од најбољих врста порталис-лоза. Калами су узимани од досад познатих најизврснијих наших и страних врста.

При наруџбинама нека се уз број лоза назначи, да-ли се желе лозе за врт или за виноград.

У Ср. Карловцима.

Марко Поповић
343 4—5 виноградар.

АЛОЈЗА КАЈЛА

ЛАК ЗА ПОД (ПАТОС)

изврстан маз за мекане патосе. Цена великој боци 1 фор. 35 нов., мала боца 68 нов.

Воштана паста

најбоље средство за утапање (Einlassmittel) паркета. Цена 1 дози 60 нов.

ЗЛАТНИ ЛАК

за позлату оквира за слике и т. д. Цена једне мале боце 20 нов.

БЕЛИ ЛАК

најизврсније средство за мазање столова за умивање, прозора, врата и осталог намештаја, који се уједно брзо суши и нема никаквог мириса. 1 мала доза 45 н., 1 средња доза 75 нов.

Може се увек добити

у трговини Браће Вагнера у Новом Саду. 293 5—8

Трговачка академија у Грацу.

Курс (течај) за абитуријенте.

Једногодишњи течај за трговачке науке за свршене средњошколце, који се желе трговачкој струци сасвим посветити или који су вољни уз великошколску науку себи знања и у овој струци прибавити.

Поближе извештаје даје

245 4—6 управа трговачке академије у Грацу.

А. Е. пл. ШМИД, управитељ.

Власник издавалац: Дружина Браника. Одговорни уредник Никола Јоксимовић. Штампарија Браће М. Поповића у Новом Саду.